

Hermanus (Herman) Johannes Matheus Vissers is geboren op 28 oktober 1927 in Ginneken en Bavel. Hij is de zoon van Hendrikus Jacobus Hubertus Vissers en Maria Johanna Krijnen.

Herman was samen met Jac Lardenoij welp van de Sint Jorishorde in Breda.

Na de Duitse inval krijgen de omstreeks 50.000 inwoners op Eerste Pinksterdag 12 mei het bevel de stad te verlaten. Breda dreigde namelijk tussen de frontlinies terecht te komen van de Duitsers en de oprukkende Fransen. De Bredanaars spreken zelf van 'De Vlucht'. Hoogstwaarschijnlijk heeft Burgemeester van Slobbe de evacuatie zelf bevolen op last van de Fransen, alhoewel er ook verhalen gaan dat de Fransen het bevel hebben gegeven. Ook het gezin Vissers vertrekt.

De evacuatie is voor velen een nachtmerrie. Tientallen komen om het leven, voor anderen wordt het een maandenlange tocht tot in Zuid-Frankrijk. Achteraf blijkt de vlucht volkomen onnodig; Breda wordt door de Duitsers ingenomen zonder dat er één schot is gelost. De plotselinge en massale evacuatie van Breda op zondag 12 mei 1940 houdt de gemoederen in die stad nog steeds bezig. Tijdens De Vlucht zijn in totaal 104 Bredanaars omgekomen.

Herman is met zijn vader en vier zusjes om het leven gekomen op 17 mei 1940 in Sint-Niklaas, België tijdens het bombardement van de school waar de vluchtelingen verbleven. Herman is 12 jaar oud geworden. Hij is bijgezet op het Nationaal Ereveld Loenen.

Ter herinnering aan deze slachtoffers staat in het Valkenberg te Breda het in 1957 onthulde bronzen beeld "de Vlucht". Door de maker van het beeld - de Bredenaar Hein Koreman - is in het beeld een koker geplaatst. Hierin zijn teksten opgenomen over de geschiedenis van het beeld, De Vlucht uit Breda en over vluchten toen en nu.

Meer informatie

De Katholieke Verkennerleider juli 1940

[Hermanus Johannes Matheus Vissers \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://Hermanus%20Johannes%20Matheus%20Vissers%20(oorlogsgravenstichting.nl))

[De vlucht uit Breda - Andere Tijden](#)

[Geschiedenis van Breda - Wikipedia](#)

[Goudland : tweewekelijks tijdschrift voor de katholieke welpen en verkenner van Nederland, jrg. 6, 1939-1940, 6, nummer 12, 15, 6, 1940, Aflevering, volgnr. 12, Koninklijke Bibliotheek, TE 21228 \(kb.nl\)](#)

[Eucharistische jeugd, jrg 41, 1949, no. 9, 1949 » 1949-05 - Pag. 6 | Delpher](#)

„OP MIJN EREWOORD BELOOF IK MET DE HULP VAN GOD'S GENADE ERNSTIG TE ZULLEN TRACHTEN: MIJN PLICHT TE DOEN TEGENOVER GOD, DE KERK EN MIJN LAND. - IEDEREEN TE HELPEN WAAR IK KAN, - DE VERKENNERS- WET TE GEHOORZAMEN“.

1. Vaandrig P. Keyser, van de St. Georgegr. te Assen, diende als sergeant bij het 1e bat. 9 R.I. Bij een aanval in de nabijheid van Oegstgeest werd hij door bomscherven aan het rechterbeen gewond. Dit was in de voormiddag van 10 Mei. Bestond aanvankelijk de hoop op genezing, later bleek de verwonding te ernstig. Na een smartelijk lijden is hij, voorzien van de H. Sacramenten, op Maandagmorgen 27 Mei in het Ac. Ziekenhuis overleden in de ouderdom van ruim 20 jaar. De 30e Mei werd hij te Assen op het R.K. Kerkhof begraven.

2. Ben Wuisman, voortrekker van de St. Franciscusgr. te Schiedam, geb. 16 Nov. 1918, sneuvelde op 10 Mei te Wessem (L.), waar hij als sergeant was belast met de verdediging van een kazemat. Bij een hevige beschieting werd hij dodelijk getroffen. Hij werd begraven op het R.K. Kerkhof te Maasbracht.

3. P. Bastings, voortrekker van de St. Paulusgr. te Eindhoven is op het Hoofdeest van Pinksteren eervol gesneuveld te Wateringen, in een gevecht met parachutiststroepen.

4. In de hoogste vervulling van zijn plicht sneuvelde eervol op 14 Mei te Overberg Henk van Veen, A.V.T. van de St. Jacobusgroep te den Haag in de ouderdom van 19 jaar. Hij werd te Amerongen begraven.

John Mann, oud-vaandrig van de Tarcisiusgroep te Rotterdam, echtgenoot van ere-akela Nieuwsteeg, sneuvelde als lid van het Korps Pontonniers eervol te Moerdijk en werd aldaar op het R.K. Kloosterkerkhof begraven.

J. Hendrickx, ere-groepsleider der Damiangroep te Den Haag, kwam met zijn echtgenote en kind om het leven tijdens een lucht-aanval te Den Helder.

Dick van Thoor V.T. der St. Jorisstam te Eindhoven is eveneens in dienst van het vaderland eervol gevallen.

Herman Visser, welp van de Sint Jorishorde te Breda, is met zijn vader en vier zusjes om 't leven gekomen; Jac. Lardenoy, welp van de St. Jorishorde te Breda is met vader en moeder omgekomen, allen tijdens de vlucht uit Breda op Pinkstermaandag.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE!

Ben hartelijk gebod wordt verzocht voor Henk Wielems, V.T. der Leonardgroep te Tilburg, die dermate werd verwond, dat hem een been moest worden geamputeerd. Hij wordt verpleegd in het Bethel-ziekenhuis te Delft. Afrok voor Vaandrig Th. Koozevelden, van de St. Jorisgroep te Breda, die zwaar gewond is en verpleegd wordt in het St. Josephziekenhuis te Venlo.

IN MEMORIAM. HERMAN VISSER EN JAC. LARDENOY.

'k Heb op het ogenblik op m'n redactie bureau 'n portretje liggen van een welp, die met een glimlachende welpensnuit het saluut brengt. Zo komen er vaak binnen, van echte welpen, die geen ogenblik verdriet schijnen te kennen en altijd lachen. Maar nu bereikte me het bericht, dat deze welp tegelijk met zijn vader en vier zusjes is omgekomen tijdens de evacuatie van Breda. Was dat wellicht het eerst en het grootste verdriet, dat hij nu te dragen kreeg? Of zal het hem nu maar tijdelijk zijn welpenglimlach hebben ontnomen, omdat hij nu het saluut mocht brengen aan zijn besten welpenbroer, Christus zelf? Herman ik ben er zeker van, dat je het nu wel heel keurig gebracht hebt en dat je welpenglimlach nu nooit meer zal verdwijnen. Nog juist voor dat dit nummer op de pers komt, ontvang ik eveneens de tijding dat Jac. Lardenoy, een welp van de St. Jorishorde te Breda met vader en moeder tijdens de evacuatie is omgekomen. Ook hem zal de eeuwige beloning voor zijn goede welpendaden hier op aarde verricht niet worden onthouden.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.